

GRIGORE G. PEUCESCU

Director politică

ABONAMENTE:

In ţară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
in străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACTIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

„FII POPORULUI”**LEGEA ASUPRA MONOPOLULUI**

CARCIUMELOR

TOMBOLA**PROCESUL**

COLONELULUI GRADISTEANU

CADEREA CASEI USHER**„FII POPORULUI”****SARACIA POPORULUI**

Nu se află durere a ţărăncare să nu fie luată în ris de ignoranță și de amângători.

A născoci cuvinte, cari amețesc fără să coprindă ceva în ele, eacă o meserie mănoasă și cutezătoare, a supra căreea dău năvală nemiluită oamenii ce abia stiu să se iscălească, acei a căror toată invățătură să poată reduce la foi volante, și, la urma urmelor, procopșii cari s'au înnomolit în știință broșurelor și în cinstea geambarilor.

Si dacă această porningă ar remâne închisă în haita oamenilor de ultiță și în creerul oamenilor fără noroc și fără minte, fără vadă și fără trecere printre cei ce cărmuese afacerile publice, ar fi un rău peste care mulți ar avea dreptul să treacă, lasându-l numai în biciul puritanilor. Dar această meserie trivială să a înțins ca o pecigine, să a ridicat față pe treptele sociale și să a încubat, mai ales, în sfera guvernamentală de astăzi.

Daci, spaimă, dreaptă a celor pe cari și mai îngrijesc soarta noastră ca popor mic, sărac și incins de toate părțile de vrăjmași naturali.

Căci ce însemnează vecinicolul respuns al Primului-Ministrului de «patruze și opt», când i se pune o problemă dificilă de finanțe? Ce vrea să zică «libertate», când se vorbește de scoale? Ce să fie blagomania «fii poporului», cu care banca ministerială să ridică, când i se pune în ochi nefericita icoană a societății noastre? Ce valoare poate avea, pentru un om în toate mințile lui, cuvintele de eri ale d-lui Cămpineanu: «înainte! eacă ce suntem, înainte!». Ce poate fi acestă logomanie de căt numai și numai o meserie de cuvinte? Ce alt poate fi de căt industrie vieclană și zadarnică, căci în schimbul jertselor publice acești meseriași nu dau nici cisme, nici opici, nici postav, nici cămăși, nici zahăr, nici mai puțin o guvernare de omenie, ci numai cuvinte, a căror valoare elapă ar trebui să revolte pe or ce om care să bucură de o sănătate deplină.

Să răfüm, o afacere. Se vedem puțin cum acest metod usor, al guvernărilor, să potrivește cu singurul izvor de viață națională. E vorba de agricultură.

Toți miniștrii cari s'au odihnit pe scaunul agriculturii, și cu ei d. Ion Brătianu, a trebuit să recunoască, și a recunoscut, că existența noastră economică este legată de brazdă, de multimea de jos, de cultivatori,

Ne având nici-o industrie, peirea ne-ar fi fatală fără pământul pe care l-am apărat atâtă veacuri, și fără țărani bun, umilit și lipit de ogorul său. Foarte bine. Dar ce grije să dă acestei temelii pe care ne sprijinim cu toții, mici și mari, profesii libere și ne-libere? Acest guvern mărturește singur că administrație bună nu are încă; cultură, ce a apucat din strămoșii; în loc de șosele, drumuri naturale, pe ploaie schimbate în nomol și băltoage; școli potrivite, de loc; eacă ce nu are; eacă care, cu virf și îndesat; serviciul militar, biruri grele, streini hrăpitori, biserică derăpanată, preoți betivi, monopoluri berechet și opt miniștri în virful acestei lihneli sociale.

In fața acestui scandal, voi cărui vorbiți cu Impărații, voi rasă răvnitoare de belșug și onoruri, voi năclăji în decorări și cordoane streine, voi, socotită onestă respunde cu evante sub care să pot adăposti de minune: și ignoranță, și nepăsarea, și violenia, și necinstea.

«Libertate? fii poporului? patruze și opt? înainte?» Aci e tot leacul agricultorilor? In aceste cuvinte vi se închide toată mintea voastră?

Invențiile altă flăcări nouă cu cari se înprobodiști națiunea; rețeta să a învechi, și semințele de haihui pe cari le-aș semănat în ţară și să dat tristele roade: «libertatea» voastră a produs săracia, datorile și libertatea în banii publici, «fii poporului» a căută despăgubiri mici, lacomii și înțestați, «patruze și opt», al d-lui Brătianu, a născut pe imoralul optzeci și cinci, —iar «înainte», al d-lui Cămpineanu, ne-a dat îndărăt până la timpurile în care clasa muncitoare și productivă era sclavă, îngenuchiata, stoarsă și pusă în rindul uneltelor brute.

Nu. Chestiunile economice ale unei țări nu se deslagă de oamenii ce să sfătuiesc pentru a găsi cuvinte cari uimesc și însărcă. Si în bunătăți soarta plugarului este o datorie de căpetenie a acestor «fii ai poporului» — și este o datorie ușor de înținit, cu atât mai mult cu căt nimeni nu le-ar cere să transforme de seversită toate mijloacele de producție.

Suferințele țărănci sunt multe și mari. A le vindeca pe toate rămâne nu ideal, dar al scăpa de unele a stat, și va sta, în putință or carui guvern.

In adevăr, —lasând la o parte căt pământ are și căt i s'a dat, și căt i s'ar fi cuvenit după legesă și dea, —trecând peste administrație, —ne lăud seama la imposibile indirekte, —este o sumă de reale, uriașă de mare, care nu-i cade pe cap de căt din cauza neștiinței cu care și sparge și și seamănă ogorul.

Țărăncul nu și dă bine seama de înprișătarea pământului, —nu și face rotația bucătelor, —nu cunoaște folosalele unor semănături, —habar nu are de industria agricolă cu care să ar putea ocupa în vreme de iarnă, —și nu știe ce animale de bătătura ar putea să-și acioleze. Toate aceste neajunsuri grele nu provin de căt din ignoranță. Si miniștrii de agricultură, ai d-lui Brătianu, zece ani d'a rindul, a căută politica de valitate și de bun trai, pe când adevărate lor politica ar trebui să le fie coarnele plugului și brazda.

Ei și? Domnul Cămpineanu a strigat, eri în cameră: «înainte! înainte!»

de la Vrancea

Din cele 300 de milioane, cu cari au sporit datorile publice, pentru că nici un «fiu d'al poporului» nu s'a gândit să facă școli mici, simple, potrivite cu trebuințele acestui popor, din care și fac o glorie că așești, și o înaltă politică de a il minti? O școală de agricultură ca cea de la Herăstrău nu se poate plugar cult; tinerii cari es d'acolo pot fi profesori, moșieri, vechili pe domeniile proprietarilor mari, dar nici o dată țărănci care să frâmnente săse pogoane de pământ. Numărul lor este mic; studiile lor desvoltate, și trebuințele ce și crează sunt și mai desvoltate. Dorințele le sunt mai mari de căt a și strunge călcăniul în opinie, mijlocul în șerpar or în chimir; mănele lor obiceinuite cu căldura claselor nu mai pot răbdă gerurile; și, în genere, o minte care să înaltă prin studii, ceva mai desfașurate, destoinică d'a dirige, nu mai poate fi potrivită cu munca directă, cu practica imediată a științei, mai ales când această muncă e grea și materială.

Ceea-ce ne trebuie nouă sunt școli agricole regionale, școli comunale-agricole. La ce folosesc plugarul nostru, care nu se deslipșește de pământul său de căt de nevoie, acele clase primare prin care trece, după întâmplări, și să spoește cu niște cunoștințe strene meșteșugului său? Câte-va orașe, mai mult în mintea lui, câte-va fluvii, riuri și gările pe cari le-ar afia că să se resfiră în America, cete-va socrăteli, ea regula de trei și proporții, —toate acestea nu'l ajută într-nicică la spargerea ogorului său, și nici va afia, bunioară, când trebuie să și semene rapita, nici cum să și-o apere de viermi.

In loc de aceste școli primare-rurale, așa cum sunt întocmite, cu geografii, catechismele, gramaticele și geometriile lor, am putea avea, cu același cheltueli, modeste școli agricole, din cari săteanul, după ce a învățat să scrie și să citească, să poată dobîndi idei de agricultură practică și de industrie agricolă. Numai astfel săteanul ar ajunge să se scoată ban alb din bâlgărul care îi putrezește mormant în bătătura sa săracă; numai astfel ar învăța să și crească păsăretul pentru a avea dale gurei; numai astfel ar îmbraća în lina caldă și sănătoasă a oilor lui, în loc să schimbe pe fusetele de stambă, scrobile și friguroase.

Dar dacă poporul să ar bogăti, dacă puțin ar da de bine, îbrăcat și nutrit mai din blișug, «fii poporului», de la putere, nu l'ar mai putea guverna cu vorbe goale ca «libertate și înainte!»

Un popor bine nutrit, nervos și viguros, cu voință și cu minte limpede, ar scutura de pe grumaji orice guvern de despăgubi lacomi și pernicuți.

Un popor sărac nu poate avea nici voință nici gândire.

Ei și? Domnul Cămpineanu a strigat, eri în cameră: «înainte! înainte!»

de la Vrancea

DEPESELE „AGENTIEI HAVAS”

Paris, 15 Decembrie. — Cameră de deputații D. Goblet, ministru al instrucțiunilor publice și al cultelor, respondând unei interpelări,

BARBU STEF. DE LA VRANCEA

Prim-redactor

ANUNCIURI

anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani, anunțuri și reclame pe pag. III 2 le linii, anunțuri și reclame pe pag. IV 2 le linii.

ADMINISTRATIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

mare, vrăjă care îi expune pământul la ruină!

Dacă păci păcoalo tableul nu se prezintă tocmai sub aceste negre fețe, diferite sunt cauzele. Sau că proprietarul e sălit a face sacrificiul convingerilor sale și, intră cu administrația pe calea transacțiunilor, sau că este el insușit destul de insensat personajul pentru a inspira o care și care înfrângere salutară zeului prea fată al administrației locale, care cunoaște din experiență că în politică este o roată care, învărtindu-se, când te aștepți mai puțin, aduce sus pe cei ce până erau jos, și vice-versa.

După ce d. Nacu vorbește de notari, —fără să reamintă că aceștia sunt funcționari comunali, și că dacă ei sunt cauza relelor, nu legea de față prevede înălțarea lor, și prin urmare îndreptarea —mai pomenește și de niste apărători ai intereselor terenului.

La cine face aluziune? despre cine e vorba?

Este oare de acei oameni politici care la noi par a monopoliza întrarea în sat? Cară nu deschid gura într-o intrunire publică, fără a deplănge cu lacrimi de crocodil trista lor soartă?

Sau se leagă de acel soi de oameni care degradă profesia de avocat, explotând ignoranța nenorocitor săteni și abusând de incredere a clientului?

Apoi în ambele cazuri aluzia d-sale nu merge departe; ea se oprește aproape de tot, în cercul amicilor săi politici, ba se poate opri chiar în cercul colegilor săi din minister.

Am auzit, și eu ca toată lumea, vorbinduse de oare-care proces fămasă la Craiova, în care un avocat-pătruncă nu eșit încă la lumină —ar fi luat apărarea intereselor unei obște de moșneni, alături de mult în că și le-a insușit, până în sfîrșit, ca fiind ale lui proprii. Dacă d. Nacu nu cunoaște această istorioră, n'are de căt a întreba pe vreun amic al său de pe peste Olt —n'am zis pe un coleg —și va vedea atunci că aluziile d-sale au putut deștepta du-roroase amintiri.

Maî enumeră printre causele rea-lerelor de care suferă țărănci și pe neguțători, mai cu seamă de băuturi spirtoase. Care va să dică neguțătorii în genere și cei de băuturi spirtoase în special.

Dacă legile azi în vigoare, s'ar aplica pretutindeni constițios, acei neguțători n'ar putea fi de căt Români și Crestini, mai adeseori ei sunt chiar săteni din localitate; căteodată însă sunt și tergoșevi pri-paști pe la țară. Aceștora țărănci le-a dat numele de Albăstrime.

Înfluența albăstrimei asupra țărăncului a produs — o recunoaștere mai mult rezultate vătămătoare. Dar ce e de facut? Putem oare să ne gândim a desfășura pentru aceasta ori ce comert la țară? Putem opri pe orășan d'a se strămuta, dacă îi place, la sat? Putem să cugetăm în mod serios la expulsarea lor din sat? Nu rideți! tomai la aceasta pare a se fi oprit d. Nacu... Citiți și vea încredința cu ochii!

Numărul crescând al acestor oameni și reul la care este expus proprietarul mare din partea lor, și faptul că proprietarul mie cade foarte des victimă lor, trebuie să ne facă să căuta mijlocul de a depărta acești oameni din comunele rurale.

Cum? Vroiește d-sa acum se expulseze din comunele rurale și pe notari, și pe neguțători, și pe apărători, pe toți! Ideea e hazlie. Dar să vedem prin ce mijloace?

Două din aceste mijloace sunt arătate în legătură de față: desființarea aselor în comunele rurale, și încreșterea vîzărelor băuturilor spirtoase unor persoane care se bucură de o bună reputație.

Mărturisim că nu vedem în ce desființarea dreptului de axiz, adică aceluia venit communal, care se are de obicei la satul sătean, la unul dintre principali circumscripții ai satului, poate aduce îndreptarea relelor de care suferă țărănci. Dar eea ce vedem foarte bine este că desființându-se acest venit, comuna va rămâne lipsită de ceea mai limpede și mai importantă parte a finanțelor sale.

Confratii nostri de la Iași au demonstrat deja în ziarul «Lupta», că acest venit reprezintă cam două din trei părți din bugetul total al comunelor. Aceasta e adeverul.

Desfășurarea acestui venit va avea de prim rezultat declararea în stare de faliment a comunelor noastre rurale. Ne marginim pentru azi în a afirma aceasta, rezervându-ne a dovedi afirmația noastră într-un articol special ce, în curând, vom consemna cestienei.

Al doilea mijloc și incredințarea vînzării băuturilor spătioase *unor persoane care se bucură de o bună reputație*. Aci e nodul cestienei.

Deslegarea pe maine.

C. C. F.

STIRILE ZILEI

A 27-a tragere a obligațiunilor casei penitenciarilor, să efectueze.

Reprezentanții puterilor stârșine, veniți în capitală spre a asista la experiențele cu cupolele, au fost primiți în audiență de M. S. Regele.

Astăzi la orele 10 și jumătate a fost un Consiliu de Ministri la Palat.

Citim în *Vocația Botoșănilor*: Aflăm, stirea nă se dă ca pozitiva, că la Dorohoi s'a reconstituit Comitetul partidului liberal-conservator. Tot ceea ce județul are mai independent, mai capabil și mai avut, a finit să facă parte din acest Comitet.

Odată constituit Comitetul, a luat resoluția să pună în strînsă comunicare cu Comitetul din Botoșani. Pentru ca unirea să fie mai perfectă, s'a ales ca președinte d-nu Teodor Calimah, care este și președinte Comitetului nostru.

Norocul nă a fost orb și a dat încă o dată proverbul de minciună:

Coaliția: O sală de intrunire! Tragerea tombolai s'a facut cu cea mai mare scrupulositate.—Poate să marturisescă tot publicul!

In comuna Pașcani din județul Suceava a început din viață un locuitor Simion Lipceanu, în vîrstă de 110 ani.

DECREE

Său numit: d-nu Lupu Antonescu, revisor scolar al județului Ilfov și d-nu Vasile Sangeorgian, revisor scolar al județului Romanați.

Medicul de bataillon Serbanescu C. s'a recrutat în poziție de reformă pentru lipsă de cunoștințe medicale.

S'a primit demisia din armată a locotenentului Anastasiu Petre din regimentul 8 de linie.

Sub-oficerul Borislavsky din scoala de la Bistrița, s'a înaintat la gradul de sublocotenent în regim. 32 de dorobanți.

S'a primit demisia d-lui Ion Stoinescu din funcția de șef de birou cl. II ce ocupă în administrația centrală a ministerului de resurse.

OPOZITIA LA DOROHOIU

Citim în *Vocația Botoșănilor*:

Aflăm, stirea nă se dă ca pozitiva, că la Dorohoi s'a reconstituit Comitetul partidului liberal-conservator. Tot ceea ce județul are mai independent, mai capabil și mai avut, a finit să facă parte din acest Comitet.

Odată constituit Comitetul, a luat resoluția să pună în strînsă comunicare cu Comitetul din Botoșani. Pentru ca unirea să fie mai perfectă, s'a ales ca președinte d-nu Teodor Calimah, care este și președinte Comitetului nostru.

Norocul nă a fost orb și a dat încă o dată proverbul de minciună:

Judecați:
D. Eugeniu Stănescu, a căștagat fotografie d-lui Gr. Eliade.
D. M. Cornea: Monitorul oficial de la 21 Novembrie cu decretul coprinind un credit de 15,000 lei.

D. A. Djuvara: primul și unicul abonat la dianul *L'Étoile*, plus gramatica franceză de Noel et Chapsal.

D. D. Sturza: O medaliu pentru colecție să numismatică, cu urmatoarea misterioasă inscripție latină:

M. A. T. E. - P. E. S. T. R. I. T. E.
D. I. Cămpineanu: O rețetă semnată Ricord.

D. Radu Mihai: Plocoane de lot fălăcios de prefectul Take Anastasiu.

D. I. Brătianu: Manifestul coaliției, tipărit cu litere de aur.

D. Nacu: A căștagat... timp indelungat pentru proiectul de organizare judecatorească.

D. Moruzi, prefectul poliției: hainele care i s-au furat astăzi.

D. D. Protopopescu: Autorizația să nu și fumeze lutul.

D. Stolojan: a căștagat... speranța de a nu și perde portofoliul.

D. Ecescu: Un cumpărat de bunăvoie a unui bilet de loterie.

D. Tr. Djuvara: O somajune pentru a și repară «coardele sparte».

L'Etoile Roumaine: O autorisație din partea Poliției pentru «bailei cu Steaua» ca se umbe pe străde în sărbătorile Crăciunului și să îsbutească astăzi a să introduce în casele oamenilor.

D. C. F. Robescu: Un exemplar dupe brosura «Jos legea în contra cumului!»

D. Săvăeanu: Un abonament la trans-

CRONICA

TOMBOLA!

Daca voiți să mă ascultați și pe mine, vă povădiesc să nu vă luăti niciodată după proverbi, care pot să fie comoroare înțeleptejuș pentru naștere — după cum grăște un alt proverb — cu condiție însă că acea naștere să aibă în lăzile sale alte comori de căt bilete de ale băncii naționale, subsemnate Căradă, Costinescu și C-nie.

Să nu vă luăti după proverbi, pen-

tilmacia în niște cuvinte prea neînțelese pentru a fi spuse aici; o influență, care, din cauza formei și zidării ce avea casa din strămoși, împriimează în spiritul său, zicea el, prin obiceiul suferinței, un efect pe care fizicul zidărilor vineți, al turcelor și al locului negricios în care se oglindea clădirea, îl afundase cu timpul în moralul existenței sale.

Cu toate acestea, dar nu fără săptămână, că era sclavul întinat al unui fel de groază nefrească.

— Moartea să, zise el cu amărăciunea pe care nu o voiau nici o dată, să te lăsa pe mine, fioros și desprărat, cel de pe urmă om din vechia viață a Usherilor.

Pe când el vorbia, lady Madeline — să să numă ea, — trecu ușurel prin partea din fund a camerei și dispără sărăcă să mă bage de seamă. O privi cu ochiul său săptămână, dar mi săpără cu neputință de a mă da seama de simțurile mele. Ceva de amărtire mă apăsa, pe cănd ochiul său urmărea pașii să se depărtează.

Când în sfîrșit o ușă să închise după ea, privirea mea cătușă, instinctiv și nemodir, fisionomia fratelui său; — dar

telor și Instrucției publice, a fost înșarcinat să prezinte Senatului apărarea cabinetului; ceea-ce însemnează, că poziția d-să nu este zdruncață, precum s'a crezut un moment în sedința precedență, când s'a observat, că unu din cei mai însemnați membri ai majorității, ca D-nii Aurelian, Stefanescu etc. aplaudau atacurile d-lui Mărășescu îndepărtate contra *veninoului logofăt bisericesc!* Cel mai cunoscut autor al *Spionului prusian*, începe cuvântarea sa prin a răspunde d-lui Brătianu și în loc de a-i opune argumente, povestește o fantezie a închipuirii sale, după care găsește că d-nu D. Brătianu, pe cind era ministru-președinte și a parut un poet și un visător, pentru că voia să disolve camerile, tricuite de Colectivitate, spre a face apel la țara; — și semenea i se pare astăzi a vedea păelașă poet și visător, când voiește a returna guvernul colectivitatii !....

RAIU MINISTERIAL

Ministrul Cultelor, continuând filiala sa contra opozitiei, atacă pe d-nu Mărășescu prin aluzii perfide și la cestinușă acestuia dacă are vrădiplomă, pe care să și înfemeieze pretenția de a cenzura lumea invățăță, respunând povestind o istorie, ce se potrivește ca nuca în perete, cum Sf. Petru a lăsat să intre în raiu un avocat care l-a înfațat o diplomă și că, mai la urmă, avocatul ar fi neliniștit pe Sf. Petru, povăduindul a cere o diplomă de la eternul creator prin care să poată dovedi calitatea sa de păzitor al raiului. Ceea ce a avut de urmare, darea afară din raiu a avocatului !....

D-nu Ilarion Izvoranu, întrerupse pe fericitul ministru cu apostrofă, *Vă se zice, dă-te crezi, a fi în Raiu !....*

Asta ciudată iperbola, zugrăveste sentimentelele pioase ale logofătului bisericesc, spre cea mai mare stupefactie a băncii prefaților....

DEGRADAREA SCOALEI ROMÂNEȘTI

Ministrul scoalelor, mărturisind că și-a trimis unicul fiu să și facă de la început toată învățătură în Tara nemțescă, pentru că în școalele noastre domnește desordinea, reaua creștere și immoralitatea și că, numai afară din țară, se poate dobândi ordinea și disciplina, spre a forma pacinici cetățeni !....

CRONICA PARLAMENTARA

SENATUL

Sedinta de Marți 3 Decembrie 1885

Sedinta se deschide la ora 2, sub președinția prințului D. Gr. Ghica.

Se comunică Senatului petiția expulsaților Nicolae și Alexandru Ciurcu și Corneanu, cerând să fie repatriați și se trimite comisiunea de petiții.

Continuarea desbatelerilor adreseilei Tron.

Apărarea guvernului

D-nu Mihai Sturdza, Ministrul Cul-

mai cu șapănușul casei Usher : Dar zădărnică să cercă să spui cam la ce studii său la ce lucruri mă tira or mi înlesne calea. Un ideal arzător, peste măsură, bolnavicior, aruncă asupra or căruia lucru lumina sa sulfuroasă. Lungele și mormântale sale improvizări vor răsuna vecinătatea în fundul urechilor mele ; Printre altele mi aduc aminte cu dureri o parafrasare extraordinară — o zmințeală rapitoare a arței din cel din urmă vals de Von Weber. Cât pentru picturile ce născocia neobosită sa fantasie, și care atingea pensula cu pensula, la un vag care mi facea flori care cu atât mai mult mă pătrundea cu căt eu tremuram fără să știu de ce,

căt pentru aceste picturi, atât de vii pentru mine în căt le-am și acum chiar lor în ochi, — și incerca zadarnic dăva da o icoană care ar putea să se toarne în cuvinte. Prin deschîrșita simplicitate, prin golicinarea desenilor sale, el îi oprea, îi subjugă lăurea amintie. Dacă vrădată un muritor a putut zugrăvi o idee, acest muritor a fost Roderrick Usher. Pentru mine, cel alături, el se ridică la niște curate absurte, ce hipohondriacul să muncia să aștearne pe pinză, la o spaimă peste măsură, răpitoare, despre cari nici idee nu mi facusem din visările chiar ale lui Fuseli, visăr geniale fără îndoială, dar prea corecte.

(Va urma),

abia să

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

EDGAR POE

CADEREA

CASEI USHER

(TRAD. DE FAUR)

Vocața sa trecea, repede de la o nehotărte tremurătoare, — când viața părea, că lipsește cu totul, — la acel fel de surime energetică, la acea cuvântare făcătoare, hotărâtoare și sunândă a sec ; vorbind cu acel glas din gât și aspru, perfect de cumpănat și ele mlădind că poate auzi numai la bețivirea de meserie sau la mănețorul de opium în cea mai mare apriindere a lor.

In acest chip mi vorbi de ce mă chiamă, de dorința să arătărească, de mă vedea și de măngâierea că aștepta de la mine. Apoi se întinse la cuvânt, și mi spălia în felul său la mănețorul de opium.

Un reu moștenit din familie, mi zicea el, o suferință strinsă legată cu neamul, un reu de a căruia vindecare nu mai avea nădejde, — o mică suferință nervoasă, să grăbie apoi a adăgoa, de care în curând crede că se va scăpa. Această boală s-arată printre mulțimea de sensații suprafățări : unele pe când mi le deseară mă interesa și mă amătiră în gânduri ; și poate că într-o cătva cauză fu și tonul ce păstra la începutul plângerei sale.

Un reu moștenit din familie, mi zicea el, o suferință strinsă legată cu neamul, un reu de a căruia vindecare nu mai avea nădejde, — o mică suferință nervoasă, să grăbie apoi a adăgoa, de care în curând crede că se va scăpa. Această boală s-arată printre mulțimea de sensații suprafățări : unele pe când mi le deseară mă interesa și mă amătiră în gânduri ; și poate că într-o cătva cauză fu și tonul ce păstra la începutul plângerei sale.

ministerială, se afia un Radu Mihai... cea ce va să zică a vorbi de funie în casa unui spânzurat!

Sfintul cu cap de edine.

D-nu Mărășcu, având curîntul în replică, răspunde mai întîi aluziunilor veninoase ale ministrului, amintind D-lui Mitîa Sturdza proverbul românesc: «Ce folos dacă tata a fost Domn, cînd ești sănăt om?» Iar la basmul cu sf. Petre și cu aducatul, oratorul amintește, ca există și un *sfant cu capul de edine*, care trebuie să fie patronul ministrului, căci mușca pe furis!... (mare ilărât).

Ludul taurul de corințe, d-nu Mărășcu într-o strălucită cuvîntare, dovește că apăratorul guvernului a vorbit de toate, numai de violări pozitive a legilor în ființă, de cări a acuzat pe guvernanti, n'a spus nimic. Mai adăugând la cele enumerate și calcarea patență a legei instrucțiunii publice, prin ueconomarea anul acesta a consiliului General de Instrucțiuni.

Desorninea în scoala națională.

Eminentul orator, printre un inflacărat asalt, respinge cu indignare blasmul adus, cu atîta îndrăneală de ministru, asupra școalelor din țară; cînd o mare parte din ilustrațiunile actuale, au esit dupe bancile școalei naționale, cum sunt unele din corușii majoritaiei actuale, ca d-nii Chițu, Aurelian, Stătescu etc.

Iar dacă există azi o desordine în scoala, ia provine din cauza măsurilor ilegale luate de actualul ministru, din cări unele au fost atât de nătări, în cînd au trebuit să fie retrase a doua zi după publicarea lor!....

Apărarea Sf. Sinod.

P. S. S. Episcopul Melhisedek, luând cuvîntul se sue la tribuna și mărturisescă, că cu toate că nu e înzestrat de darul cuvîntării, ca eminentul orator ce l-a procedat, crede de datoria sa a apăra instituțiunile bisericii române, greșit lovite de d-nu Mărășcu, pe care auzindul referindu-se la simîntime creștinești, cînd a atacat pe ministrul de resboiu, a crezut un moment, că estima va cruta biserică de nedreptele sale critice.

Eruditul prelat recunoaște, ca starea bisericii noastre lasă de dorit și ca o imbuñătățire a stării preoților de mir, este imperios reclamată. Dar pentru această nu face nimănui imputare, căci țara în această jumătate de secol și a concentrat toate puterile spre a aduce statul român, la nivelul țărilor civilizate și în această privință, a realizat progrese uriașe, în cînd acum va veni și rîndul bisericii, care trebuie să existe într-un stat liber și civilizat, pe aceeași linie de înflorire cu celealte instituțiuni naționale.

Omagiu partidului Conservator.

Episcopul de Roman, facînd istoricul instituțiunilor noastre bisericești, declară că atunci cînd a propus în *Divadul Adhoc*, d-a se face un Sinod în care să se admînă și preoți de mir, era greșit, căci nu studiau cestiunea.

Dovada că constituția apostolică a bisericii ortodoxe, nu admite o asemenea compoziție, este *Sinodul creat de Cuza-Vodă*, în care au fost chemați să seadă, nu numai preoții de mir, dar și persoane laice. Acest Sinod însă, a trebuit să cedă, pentru că era considerat de necanonice atât de celealte biserici ortodoxe, căci chiar, de o mare parte din clerul național.

Cere vă, dar, a aduce în Senat actual, cu această ocazie, multumirile bisericii române, partidului conservator al căruia guvern prin legea din 1872, a aședat pe temeli trainice și economice biserica națională, prin crearea *Sinodului precum este, scăndând astfel biserica română din haozul în care zacea, cedându-i cu putință să reintră în una sfântă sobornicească și apostolicească biserică, a Răsăritului*.

Si astfel, demersul Sinodului către patriarhul de Constantinopol, pentru recunoașterea neafernării bisericii române de toată lumea ortodoxă, a fost justificat; căci, multe din atribuibile suverană a unei națiuni de cări să fie bucură în năuntru granitelor sale, pentru ca să fie strălucitoare, au trebuit să fie recunoscute de celealte state, cu cări voiește o țară să stea în relații.

Operele nescriște în constituție.

Prea Sf. Episcop a Romanului, sfîrșește lungul său discurs, respingând cu energie, tendințele ascunse ce se atribue episcopatului român, de a ridică o putere spirituală, contra celei timpurale în stat. Arată că constituția a împărtit diferitele puteri ale Statului, la cări să supune fară nici o rezervă episcopatul, fiindu-i cu totul indiferente

toate combinațiile politice. Cu toate acestea crede, că în inimă poporului român există și o putere nescrișă în constituție: *Puterea morală*, și aceasta își are izvorul în Evanghelie creștinătăței, pe care este cunoscătă biserica a propagă. Si, întîmplase ori și ce, aceasta putere va trebui să existe, căcă va avea națiunea o gură și un cuget românesc!... Părintele Melhisedek se coboară de la tribuna în vină aplauze.

Un Sîr-te-Mărgărite comic.

D-nu Bonachi-Grigoriade, suninduse la tribuna, declară mai întîi că va vota pentru adresă. Apoi începe a citi, pe sub mănu, un nesfîrșit *Sîr-te-Mărgărite*, plin de figurele cele mai bombastic, care se potrivesc ca mica în pereche, dar provoacă un risomeric în incinta Senatului, care ia un caracter foarte amenințător, pentru seriozitatea maturului corp.

Oratorul după înfăltare, nu pare a fi atât de sărac de duh pe căt îl trădează graiul și voeste, în ruptul capului, a trece de orator și încă de om de stat, precum și, nu tocmai eminent, dar capabil de a da în tarbătoare partidele, trecute, prezente și viitoare, pe care nu le poate spăla, de dreapta sa critică toate tulumberele onestitatei (textual).....

Fericitul tulumberg reușește în mijlocul risului general, a și vîrsa focul după inimă. Înceind cum începuse prin declarația, că va vota pentru guvernul actual.

Aplauze frenetică pe banca ministerială. *Intelligent*, d-l Cămpineanu se repeede, în întempiarea deșteptului orator și îl strângă mâna cu efuziune!...

Luarea în considerație

In sfîrșit, se cere Inchiderea discuției, ce se primește cu repeziciunea fulgerului.

I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei, care era inscris să vorbească din sedință precedentă, protestă, cu energie contra necuvîntării ce i se face și parăsește sală mănuia...

Vice-președintele Col. Bibescu, strigă după I. P. S. S., făcându-și umilitate sale acuze.

Se procede la luarea în considerație a proiectului de răspuns la Mesajul Tronului, prin apel nominal; votăză pentru: 66 Senatori, contra d-nii D. Brătianu, B. Boerescu, G. Mărășcu, Chintescu și Ilaru Izvoren.

Să abîm d-nii Iancu Diamandi și Boldu-Lăpuș.

Sedința se ridică la 5 ore și jumătate.

Baba Novak.

PROCESUL COLONELULUI GRĂDÎSTEANU

Consiliul de Resboiu Incepîtu sedinței

Președinte: General Radovici.

Membri: Generali Arion și Budisteanu, colonelul Poienaru și Salmen.

Comisari regali: Colonelul Carp și majorul Gherghe.

Aparatori: Petre Grădîsteanu, general G. Angheluș, general Crețeanu și general Vlădescu.

După depunerea jurământului preșris de lege, se dă citire odinilui de dare în judecată.

Se citește actul de acuzație și apoi urmează:

Interrogatoriu

Prevenitul Colonel Grădîsteanu spune că s-a dus la inspecție și purtarea administratorului a fost că se poate de provocatoare. Aceasta l-a facut să și peardă cumpătul și astfel a aruncat cu bonetul în administrator; după aceasta și ieșit.

Acusatorul Rădulescu, administrator clasa III, depune că venind d. colonel Grădîsteanu în inspecție și găsind ușele lucruri în neregulă a fost numit „dubitoc” și dat dracului. Mai pe urmă a fost și lovit. Aci punându-se acuzaților mai multe întrebări la început a se încrepare, spunând o dată că a fost de două ori lovit și altă dată că a fost numai o singură dată lovit mai întâi cu capela unui soldat și altă dată cu un altuia.

Apararea cere că această ocasiune să se ia în informație în privința antecedentelor acuzațorului. Consilul respinge cererea.

Urmează depozitiile martorilor Fomescu, majorul vătămar, și Mauriciu Golben, locotenent colonel vătămar cari ambi susțin că administratorul Rădulescu fost de două ori lovit de către colonelul Grădîsteanu.

D. general Angheluș pune în vedere consiliul că acești martori la început, a două după comiterea faptului, au facut cu totul alte declarații.

Martorii, întrebăți despre această

schimbare, dic că la început n-au știut ce au îscălit.

Se mai chină soldații Aldescu și Lupu, care respund foarte incaret.

In fine se ascultă administratorul de el, I. Iovi Pali, care depune că administratorul Rădulescu a avut atitudine provocătoare și că Colonelul Grădîsteanu a aruncat numai cu capela în spate acuzațor.

Sedinta se suspendă pentru 10 minute.

Redeschiderea sedinței

Pledaria Comisarului Regal

Comisarul regal face elogii purtării colonelului Grădîsteanu până în momentul present. Situația deci este grea pentru dñeșul. Lasând însă la o parte orice considerații, se supune numai datoriei.

Faptul colonelului Grădîsteanu este menit a sdruclina din temeliile prestigiului militar, lata faptul. În data de 2 Septembrie colonelul Grădîsteanu merge în inspecție; intră în potcovărie; se opresce la soldatul Aldescu Ion; întrăbă pe administratorul pentru ce nu sunt efectele în regulă. Administratorul respunde că nu s-a putut. Colonelul îl înfrântă și sfîrșește prin a îdice: dobîtoci, te dai dracului. Vine apoi la soldatul Lupu Vasile. Aci găsește o capelă desfăcută și fără număr. Observă din nou administratorul. Acesta respunde cam iritat. Nu vedești că este roasă. Colonelul devine și mai întărât lovescă cu capela pe administrator și pleacă. A două dîi administratorul reclară contra colonelului Grădîsteanu. Generalul Dunca, comandantul diviziei, constată faptul prin colonelul Alexandrescu, pedepsesc pe colonelul Grădîsteanu, cu 20 de dile. Audind însă ministrul de resboiu, ridică pedeapsă de 2 ani.

Se poate acum ca atingerea cu o capelă să fie o lovire, care să atragă după ea o pedeapsă atât de grea? Dar afară de aceasta se mai cere, pentru că un fapt să constituie un deficit, și înțelegere făptuitorului. La instrucție și în rechisitorul comisarului nu s'a luat de loc în considerație acest element necesar pentru aprejarea unui fapt.

In ce privesc depozitiile martorilor, d. apărator Grădîsteanu zice că lasă la o parte declarația lui Rădulescu și vine la declarația veterinarilor Colben și Fomescu. Aci constată contradicții; martorii la început au făcut unele depoziti și mai pe urmă altele.

Apăratorul banișoară că contradicția provine din dorința manifestată mai pe urmă de către ministrul de resboiu de a da pe colonelul Grădîsteanu în judecată.

Zice d. comisar că însuși preventul a recunoscut că a lovit. Năr trebuă însă să uite d. Comisar că colonelul Grădîsteanu nu și-a dat seamă de importanță juridică a acestui cuvînt, și iarăși să nu se uite că colonelul daca a zis că a lovit, dacă lovire se poate numi aruncarea cu capela, a adaogat imediat că a făcut aceasta fără intenție.

Apăratorul recunoaște că cea mai sigură temelie a armatei este disciplina. Dar oare trimiterea cu atâtă pagină a unui colonel înaintea justiției pentru un fapt de puțină importanță, contribuie oare la meninarea disciplinii și la înalțarea prestigiuului armatei?

Pentru un strein de armată poate nu apare atât de grav, dar între membrii armatei, unde disciplina și dreptatea trebuie să domnească, el a produs o adâncă impresiune și prin urmă nu poate remâne nepedepsit. Dacă inferiorul este supus la cele mai grele pedeapsă când se atinge de superiorul său, apoi tot astfel trebuie să fie apărat și inferiorul față cu superiorul, cînd acesta se atinge de un inferior.

Comisarul adreșânduse către consiliu dice că verdictul ce va da va avea o deosebită înfluiră asupra armatei, el va fi un regulator de slăbire sau de înalțare a prestigiuului armatei.

Apararea Primul apărător

D. general Angelescu recunoaște culabilitatea colonelului Grădîsteanu, dar nu recunoaște cum că dñeșul ar fi posibil de codul justiției militare. Toată afacerea trebuia regulată pe calea disciplinării. Apăratorul arată după aceasta cum s-a petrecut lucrurile și constată că colonelul Grădîsteanu, contrar stăruințelor generalului Dunca, a fost dat în judecată de către ministrul de resboiu, care pare că a voit cu orice preț să-l traducă înaintea justiției. D. general constată mai departe contradicțiile în depozitiile martorilor Colben și Fomescu. Constată tendenția dă a găsi cu orice preț culpabil colonelul Grădîsteanu.

Din depozitiile martorilor nu rezultă că colonelul a lovit pe administrator. Este o simplă insultă, care nu poate fi pedepsită de căt pe cale disciplinării. Apăratorul arată după aceasta că se atinge de natură de a arunca din sinul armatei pe un militar, vechi și cu mereu.

Al doilea apărător

D. general Crețeanu de asemenea susține că colonelul Grădîsteanu nu a comis de căt o abaterie. Dovada că este un inferior însărcinat de apărare. În consecință procesul urmează să fie judecat de Jurii.

Desbațe că nu se poate mai interesa și că se poate înțelege într-o carte franceză, prin care se spune că d-ni se spunea unde să găsești un colonel în înțelesul său.

E probabil că discuția privitoare la răspunsul la Mesaj să se va sfîrși mâine. În acest casă răspunsul Parlamentului va fi prezentat Regelui.

Cu privire la textul francez citit de către comisar, d. Grădîsteanu, observă că acesta privește lovirile care au să fie judecate la judecătorile de ocol, în cazul de față însă este vorba de o pedeapsă până la dojani, care ar să fie dată de un înalt tribunal militar.

Gândivice la poziția în care se află colonelul Grădîsteanu, când a lovit cu capela pe un administrator negligent.

Înțelegu că poziția în care se află colonelul Grădîsteanu, când a lovit cu capela pe un administrator negligent.

Înțelegu că poziția în care se află colonelul Grădîsteanu, când a lovit cu capela pe un administrator negligent.

Înțelegu că poziția în care se află colonelul Grădîsteanu, când a lovit cu capela pe un administrator negligent.

Înțelegu că poziția în care se află colonelul Grădîsteanu, când a lovit cu capela pe un administrator negligent.

Înțelegu că poziția în care se află colonelul Grădîsteanu, când a lovit cu capela pe un administrator negligent.

Înțelegu că poziția în care se află colonelul Grădîsteanu, când a lovit cu capela pe un administrator negligent.

Înțelegu că poziția în care se află colonelul Grădîsteanu, când a lovit cu

DOCTORAL EMIL MAX

Vechiu profesor de artă moștenit și medic primar al spitalelor Sf. Spiridon din Iași, instalându-se în București str. Clemencei, 25 de-asupra Farmaciei, dă consultații de la 8—11 a. m. și 6—8 post-meridiane.

LA SUISSE ROMANDE

REVUE LITTÉRAIRE ET ARTISTIQUE

PARAÎSSANT LE 1er ET LE 15 DE CHAQUE MOIS

Romans, Nouvelles, Contes et Fantaisies, Critique littéraire, artistique et philosophique, Voyages, Comédies, Variétés, Histoire, Poésies, Revue des Littératures étrangères et Revue des Beaux-Arts, Chroniques mensuelles de Suisse et de Paris, Bibliographie.

PRIX D'ABONNEMENT

Suisse : un an, 10 fr. Etranger (union postale) : 12 fr.

CASA DE SCHIMB

I. M. FERMO

27.—STRADA LIPSCANI, 27—

CURSUL BUCURESCI

3 Decembrie 1885

5% Renta amortizabilă	91
5% Renta perpetua	87
6% Oblig. de stat	83
6% Oblig. de stat, drumul defer	83
7% Scris. func. rurală	102
7% Scris. func. rurală	85
7% Scris. func. urbană	96,34
6% Scris. func. urbană	89
5% Scris. func. rurală	80
6% Imprumutul comunăl	71
Oblig. Casel pens. del 10 dob.	205
Imprumutul cu prelevare	30
Actiuni banci naționale	1080
Actiuni Dacia-Romania	255
" Nationala	210
" Credit mobiliar	200
" Construcționi	168
" Fabrica de hârtie	1750
Argint contra aur	1750
Bilete de Banca contra aur	1750
Florin austriac	2,01

CURSUL DIN VIENNA

Napoleonul	9,98
Ducatul	5,97
Lose otomane	17,70
Rubla hârtie	123,75

CURSUL DIN BERLIN

Actiunile C. F. R.	109
Obligații noui 6% C. F. R.	103,70
" 5% "	100,60
Rubla hârtie	200-85

CURSUL DE PARIS

Renta Română	87,50
Losi otomane	35,50

Schimb

Paris 3 luni	99-80
" la vedere	25-20
Londra 3 luni	123,80
" la vedere	2,01
Viena la vedere	

LE PLUS ANCIEN BUREAU

DE PLACEMENT

Pour institutrices, gouvernantes,

valets et femmes de chambre, etc.

Leçons particulières en toutes les

langues, piano et musique vocale.

Tenu par CATHERINE KARL.

Dirigé par Anna Becker, institu-

trice française.

11, Strada Stirbey-Voda 11.

Bucarest.

O DOMNISOARA

Absolventă a cursului secundar și având Diploma de maturitate, se oferă a da lecții, în vre-o familie, pentru cursul primar sau secundar.

In special pentru limba franceză, matematici și științele fizico-naturale.

A se adresa la redacție.

ALECU A. BALS

AVOCAT

66 Strada Dionisie

consultări de la 8—12 dimineață.

D. R. ROSETTI

AVOCAT

Strada Batiște No. 4.

IMPRIMERIE

DU JOURNAL

LE PEUPLE ROUMAIN

PLACE DE L'ÉPISCOPIE, EN FACE LE SQUARE

BUCAREST

Cette imprimerie, organisée avec un matériel complètement neuf, de provenance exclusivement française (Fonderie A. Turlot et C°), pourvue d'un riche assortiment de caractères les plus variés et de presses Marinoni de précision, est à même d'exécuter toutes sortes de travaux.

POUR LES COMMANDES, S'ADRESSER À L'ADMINISTRATION DU JOURNAL

PROMPTITUDE, EXÉCUTION SOIGNÉE, PRIX MODÉRÉS

DEVENZARE

Proprietatea Sitescasca din județul Teleorman-Gară la 5 minute depărtare. A se adresa la d-na Elisa Chronidi, Intrarea Rosetti No. 5.

Bursa de Berlin

Cursul de la 15 Decembrie 1885.

Napoleonul 46,15. Renta română a mortisabilă 5 la sută, 92,20-92,20. Obligațiunile C. F. R. 6 la sută 103,70-104, detto detto 5 la sută 100,60-100,40. Împrumutul danubian Openheim, 109-109, 40. Rubla hârtie comptant, 200,85-200,85 Schimbul Londrei 3 luni, 20,22-20,23, detto Parisului 2 luni 80,40-80,40, detto Amsterdam detto 168,10-168,10. Împrumutul municipal București 1884 91,50.

Bursa Londrei

Consolidatele engleze 99 sfrt. Schimbul Parisului pe 3 luni, 25,39 detto la Berlin 3 luni, 20,52, detto la Amsterdam 3 luni, 43,03.

BURSA PARISULUI

Cursul de la 15 Decembrie 1885

Renta franceză 4 jum. la sută, 109,20-109,15 detto bulevard 10 ore, 109,15-109,15 Renta română perpetua 5 la sută 87,50 87,75 detto C. F. R. 6 la sută — Actiunile băncii române — Creditul Mobilier român — Împrumutul Elin din 1879 340, idem din 1881 292,50,291 Banca Otomană, 505, 506,25 detto bulevard 10 ore, 50,5 506,25, Datoria turcă 14,4 jum. la sută 35,50 Lose turceschi, 35,50 35,50 Datoria unificată egiptenă 6 la sută 323,325, Schimbul Londrei la vedere 207,75, 207,87, detto la Berlin 123,123,00

Bursa de Viena

Napoleonul 9,98,9,98. Ducatul 5,97, 5,97. Impérial, 10,31,10,31, Lire turcești, 11,3411-32. Argint contra hârtie, 100. Rubla hârtie comptată 123,75-124. Acțiunile Credit 83,40-83,20. Anstal 294,20 294,50. Renta metalică 5 la sută, 83,40-82,10. Renta hârtie 82,70,82,80. Renta aur, 109-109, Lose turce 17,70, 17,70 Schimbul Londrei la vedere 126,05-125,95 detto detto Paris 49,90-49,85, detto Berlin la vedere 61,95-61,95, detto Amsterdam la vedere 104,40-104,35.

PUBLICITATEA

ZIARULUI

EPOCA

Strada Episcopiei, No. 3.

ANUNCIURI SI RECLAME

anunciuri pe pagina a IV, linia 30 bani, anunçiuri si reclame pe pagina III 2 lei linia.

DE VENZARE.

DE VENZARE.

Locul din strada Dionisie No. 20 și strada Crinului No. 5. Aceste locuri sunt făcuți pre strada Dionisie 37 metri, pre strada Crinului 40 metri și adâncime de 44 metri. Se vinde în total sau în loturi, de către o a gata parte.

Doritorii se pot adresa la proprietarul lui, D. Gr. G. Peuceșcu, str. Clemencei No. 2.

Moșia Rîea Nouă din județul Teleorman, plasa Teleorman, comuna Rîea. Moșia are 200 st. masa sau aproape 400 pogoane. Este de arătat că 200 galbeni și se intinde până în bătătura celei de a II-a stație a căi ferate Costești-Turnu-Măgurele.

Doritorii se pot adresa la D. Gr. G. Peuceșcu, str. Clemencei No. 2, unde vor vedea planul și vor lua orice alte lămuriri.

INSTITUȚIA BLARAMBERG

PENSIONNAT DE DEMOISELLES

Strada Sf. Voevodi

La Direction a l'honneur d'informer les parents qu'elle a pris pour l'année scolaire 1885-86, des dispositions d'après lesquelles les examens auront lieu désormais dans les écoles publiques.

Rien ne sera négligé pour assurer les progrès et le bien-être des élèves qu'on voudra bien lui confier.

La rentrée a eu lieu le 1er septembre 1885.

MERSUL TRENRILOR CAIOR FERATE ROMANE

Valabil de la 20 Mai 1885

4 Iunie 1885

Bucuresti-Roman

Arătarea Trenurilor

STATIUNEA

STATIUNEA

Tr. ac. | Tr. p. | Tr. pl. | Tr. a.

Tr. ful. | Tr. ac. | Tr. p.

Bucuresti p.

Bucuresti p.

14,00 | 8,30 | 745 | 645 | 5,00

4,05 | 9,00 | 4,30

Chitila

Chitila

14,13 | 8,46 | 8,30 — | 5,17

9,14 | 4,47

Buftea

Buftea

— | 8,59 | 8,19 — | 5,31

— | 5,07

Crivina

Crivina

— | 9,20 | 9,04 — | 6,09

— | 9,47

Ploesti

Ploesti